

КК2
МЛ 3-28
Зийуатдин Заматдинов

ЖУПБАҚЛАР

ЗИЙЎАТДИН ЗАМАТДИНОВ

ҚҚЗ
МЗ-28

ЖУМБАҚЛАР

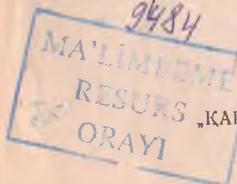
Жумбақлар, жаңылтпашлар, қосықлар

Киши ҳам орта мектеп жасындағы балалар үшін

215852

8202

9484

Қарақалпақстан Республикасы
Библиотека
НӨКИС
„ҚАРАҚАЛПАҚСТАН“
1997

10112

718

Qam

3. Заматдинов. Жумбақлар.— Жаңылпашлар, қосықлар — Нөкис; Қарақалпақстан 1997-ж. 12-бет.

Балалар ҳәм жас өспиримлер әдебиятлары бөлими.

Зийуатдин Заматдинов бурыннан көзге түсип киятырган балалар шайыры.

Онын „Жумбақлар“ атлы бул топламына ҳәр қыйлы ата-мадағы жумбақлары, жаңылпашлары, қосықлары киргизилген. Соның менен бирге бул китаптың тили жеңил, қарапайым халық тилинде жазылған. Балалар ушын ҳәр тәреплеме тил жатлықтырыуға, сөз үйрениуде сана-сезимин өсириуе жүдә қолайлы.

3 $\frac{4803270202-439}{M-357 (04)-97}$ 47-97

ISBN 5-8272-0064-6

ЖУМБАҚЛАР

Қапты теседи,
Шөпті кеседи,
Болса да кишкене—
Жыл басы деседи.

(Тышқан)

Аяғы жоқ, қолы жоқ,
Үстінде я, тоны жоқ,
Кімнің жылы балалар,
Оратылар болып топ.

(Жылан)

Шақынан байланар,
Қазығында айланар,
Кімнің жылы екенін,
Билип алың балалар.

(Сыйыр)

Адым жерден табылады,
Гүздің күні шабылады,
Басы толы сөк болады,
Қайсы бала тез табады.

(Жантақ)

Шубар тонлы болады,
Қәлеген аңды алады,
Басқалардан парқы тек,
Он екі жылла туады.

(Жолбарыс)

Қайшы кулақ болады,
Жараға ем деп айтады,
Ауылда көп, ойланың,
Бұның аты не болады.

(Атқулақ)

Мантықпайды суғада,
Жүре алмайды қырда да,
Кімнің жылы балалар,
Жасайды көл, жылғада.

(Улыу)

Гүзде орып жыйнайды,
Түйек пенен айдайды,
Қайнатып хәм қууырады,
Түйіп алса не болады?

(Тары, сөк)

Жазлық деп жазда егеди,
Гүзлик деп гүзде егеди,
Тандырда нан боп писеди,
Кайсы бала тез шешеди.

(Бийдай)

Кирпиге түри уқсайлы,
Шалғайыңнан усайды,
Өзи курттай болса да,—
Тикени оны қоршайды.

(Ошаған)

Сүйегі қатты,
Шөптерден ашшы,
Ойланып көрін,
Не болады аты?

(Қарабарақ)

Жазда малға от болады,
Қыста үйди сыпырады,
Узын болып өседі ол,
Екпесең де көп шығады.

(Сипсе)

Өседі буралып,
Егинге оралып,
Ақ, қызыл гүлі,
Моншағын жаратып.

(Пәшек)

Ашық жерде жумалайды,
Қыста лауыл қуғалайды,
Самаллардан жасырынып,
Сай-саланы паналайды.

(Қаңбақ)

Есип жиптей өседі,
Жылына үш писеди,
Аппак сүт бар өзінде,
Буны ким тез шешеди.

(Сүтилмек)

Жақын шөпке асылады.
Мамық пәри шашылады,
Ким шешеди балалар,
Аппак көрпе жамылады.

(Түйесиңир)

Атыз—шелде өседі,
Егиндей болып писеди,
Малына орып саласаң,
Буны ким тез шешеди.

(Суўшигин)

Тоны қызыл, ети ақ,
Узын сүйір, жумалақ.
Ким шешеди балалар,
Гүзде жесең мазалы-ақ.

(Жийде)

Басына кийер қалпақ,
Тигине өсер бирақ,
Писирсең ауқат болады,
Жауынла шығар өзи-ақ.

(Замаррық)

Мойылдай қара,
Моншақтай гана,
Ким жемесе жеп көрсин,
Аузына жуғады сыя.

(Қарамық)

Моншақлары жүдә көп,
Өсип турған бунда шөп,
Ким шешеди балалар,
Пайдаланар тәуип тек.

(Әдираспан)

Басында бар пөпеги,
Ала шапан кийгени,
Өз атын өзи шақырған.
Кайсы қус буны деседи.

(Өпепек)

Неге миндин демейди,
Козғалып я жүрмейди,
Канша байлық берсе де,
Инсанға сыр бермейди.

(Тау)

Түрлі липас кийинген,
Ишине сырын түйинген,
Сырласып биреу күйинген,
Сырласып биреу сүйинген

(Китан)

Таулардан болар сағасы,
Жер, оның сүйген анасы,
Себеби ол болмаса—
Көгермес жер гиясы.

(суу)

Сууыққа тоңбайды,
Отқа жанбайды,
Ким шешеди балалар,
Я изиңнен қалмайды.

(Сая)

Барлық этирап,
Тұрар жарқырап,
Егер ол болмаса,
Болмайды жасап.

(Күн)

Аяғы жоқ жүреді,
Колы жоқ жүзеді.

(Балық)

Ушқанда ушар лизилип,
Жүрмейди жекке бөлинип,
Келерде хәм кетерде,
Мәүсимди турар билдирип.

(Тырна)

Қыста тақыр бас,
Жазда қояр шаш.

(Тал)

Кетсе де қыста узакка,
Жазда болар қонақта,
Ким шешеди балалар,
Уясы жайда бирақ та.

(Қарлығаш)

Ишим толған маза
Мениң атым ..

(Фоза)

Ишебер жатып,
Мениң атым...

(Қатық)

Өзи кең,
Хәммеге тең.

(аспан)

Турады төрт аяқта,
Өз исине өзи пухта.
Алган затын жасырады,
Таза сақлар ол бирақта

Кишкене бойы аласа,
Жүргени кыз-қ балаша

(Сандық)

(Гүржи ийн)

Гейде ток,
Гейде жок

Колдан түспес иси көп,
Майдалайды ағаш жен.

(Капшық)

(Станок)

Жанлы минер жансызга.
Жансыз жүрер жолсызла,

Далалаң келер куралын.
Созылып шығар буралын,
Ким шешеди балалар,
Көрінбей кетер таралын?

(Қайық)

(Түшин)

Гүнде жайдым тары сөк,
Азанда көрсем бәрі жок.

(Жулыбызлар)

Дүз аңышын бириси,
Жағалап үйди жүриси,
Тауық, шөже алады,
Қасқырдың киши иниси.

Гейде майда кумды шашар,
Хәмме адам оннан қашар,

(Дүбелей, дауыл)

(Сағал)

Келбети тышқанға уқсар,
Күндиз жатып, түнде
ушар.

(Жарғанат)

Билінбес қанат қаққаны,
Патас жер ізлеп тапқаны,
Ким шешеди балалар,
Адамға жақпас шаққаны?

(Шыбын)

Дөңгеленип шөгіп жатар,
Үстінде адамлар жасар,
Тау, тоғайды, теңіз көлди,
Ауқат беріп өзи бағар.

Басы жок тиси бар,
Орып-жыйнау иси бар...

(Орақ)

(Жер)

Майда-майда тиси бар,
Темир менен иси бар,
Балта-пышақ өтпесе,
Өткир етер күши бар.

(Шар егеу)

Бир анада,
Он еки ул бар,
Биреуи кетип,
Биреуи қалар.

(Жыл, он еки ай)

Пәлпеллеп ушар қауада,
Шөжени алар набада,
Ким иешеди балалар,
Жабайы кус оғада.

(Шайқус)

Минези сынық жайдары,
Төбесинде айдары,
Аспанда ушып пәлпеллеп,
Гүрли нама сайары.

(Пошша торғай)

Гүүлеп ушып келеди,
Аралап гүлди гезеди,
Адам ушын ол бирақ,
Пайдалы ис етеди.

(Пал ҳәрреси)

Теңиз көлге салады,
Үнсиз ғаға турады,
Жақынлаған балықтың,
Сағағынан тутады.

(Ау)

Хәрекетшен тынбайды,
Шаршадым деп айтпайды,
Есапсыз көп болса да,
Өз жолынан шықпайды.

(Кумырысқа)

Еки тас биригип,
Каплап турады,
Кыста жарылып,
Бәхәрде шығады.

(Шаңғалақ)

Ыссыға да көнеди,
Сууыққа да көнеди,
Кайнап турған ауқатты,
Бөлистирини береди.

(Шөмиш)

Казанбай түссе аттан,
Баллары келер тум-тустан,
Жумысты тен бөлисер.
Биреуи бос қалмастан

(Қасық-табақ)

ЖАҢЫЛТПАШЛАР

Ушып-конар ак гүбелек,
Тау басында тақ гүбелек,
Төменинде төрт гүбелек,
Гүл ишинде көп гүбелек.

Тал кемирген көп ылақ,
Жағал шүлдир көк ылақ,
Кара мойын ак теке,
Жайылып кетти қум бетке,
Ак теке менен көк теке,
Жаңа барды үй бетке.

Шақырауық жуп қораз,
Шақырмайды үш қораз,
Тас кекилли так қораз,
Урыстырған оны Ораз.

Суу әкелдим шелек пенен,
Шелегимди телек пенен,
Кырман атып гүрек пенен,
Алып келдим кенеп пенен.

Көк бийемде көк жал тай,
Кер бийем тууды қара тай,
Сарыала бийем, сары тай,
Отлағаны жылға-сай.

Ана көлде қасқалдақ,
Мына көлде басқалдақ,
Сүңгип кетти қасқалдақ,
Батып кетти басқалдақ.

Тайын Оспан үйреткен,
Шылбырын бос сүйреткен,
Үркіп жығып үйректен,
Үйирине тай кеткен.

Шақырар газым үйбеттен,
Алмabas үйрек көл беттен,

Киятыр көби әр беттен,
Өрлейди олар неликтен.

Кызыл тары, сары тары,
Сөгін көрсең, бәри сары,
Сипсе тары, қара тары,
Жесең бәри мап-мазалы.

Көлимизде майда шабақ,
Қууанады жемди салсақ,
Уақты менен биз

тойдырсақ,
Демде олар семирежақ.

Жағал ылақтың.
Бир қулағы кесик,
Бир қулағы тесик,
Жүни де өсик.

Ізтикте турған мәкке,
Жеп атыр оны хәкке,
Жеп болыпты қалдырмай,
Өткен соң көрсем хәпте.

Жантак шаптым пәттелеп,
Шөптен тердим дәстелеп,
Арқалап келдим әстелеп,
Жыйнадым оны кәстерлеп.

Жигилдик, жийде жеримде,
Екпе жийде елимде,
Ийиси бар гүлинде,
Писсе маза өзінде.

Жайлауымыз Шымшық ой,
Жайғанымыз сансыз қой,
Жемелек ой, жалпақ ой,
Болды кеше үлкен той.

ҚОСЫҚЛАР

СОНАР

Қар жауғанла,
Ерте азанда,
Сонарға шықты,
Атам, ағам да.

Үкем кийинген,
Олардың изинен,

Үйден шығыудан,
Бир изди көрген...

Аң аулауға кумар,
Иниміз Омар,
Қууған изи пышық екен,
Қалды ол пәнт кумар

ҚОРҚАҚ

Ағашты кесип Атабек,
Жыйнады жарып қолалап,
Болмады ол ериншек,
Голтырды печти сыналап.

Жанды ағаш жалынлап,
Мылтықтай оты атылды,

Қорыққанынан „апалап“,
Атабек қатты бақырды.

Атылған печте тарсылдап,
Жәнеуит екен жакқаны,
Атабек десе, дауыслап,
Көринди бугын жатқаны.

ӘДИРАСПАН

Әдираспан, әдираспан,
Бир атың бар саразбан,
Адамларды лууалаған,—
Уллы тәуип Улықман.

Әдираспан, әдираспан,
Бир атын бар саразбан,

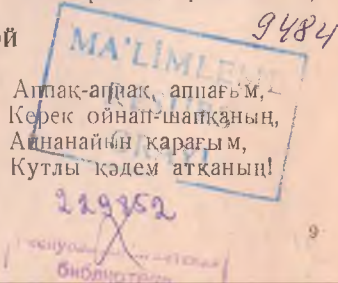
Ем болсын деп моншағыңды,
Мойынына қызлар таққан.

Кеше ауырған үкемізге,
Сен ем болдың ийт тиймеге,
Талай дәртке дауа болдың,
Сен керексең хәмміемізге,

тәй-тәй

Кәне тәй-тәй тура ғой,
Тәй-тәй қызым, тәй
қызым,
Жууырып жүріп кете ғой,
Ғаз-ғаз басып ай қызым.

Аппақ-аппақ, аппағым,
Керек ойнап-шапқаның,
Аппанайың қарағым,
Кутлы көдем атқаның!

МАЗМУНЫ

Жумбаклар	1
Жаңылтпашлар	2
Қосықлар	3
Сонар	4
Қорқақ	5
Әдираспан	6
Тәй—тәй	7

Зийуатдин Заматдинов

ЖУМБАҚЛАР
ЖАҢЫЛТПАШЛАР, ҚОСЫҚЛАР

Қарақалпақ тилинде

„Қарақалпақстан“ баспасы

Нөкис—1997

Қарақалпақстан Республикасының
Мәдениет және ақпарат министрлігі
Ақпарат және мәдениет басқармасы
Ақпарат және мәдениет басқармасы

1997-011

Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.
Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.
Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.
Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.

Қарақалпақстан Республикасының
Мәдениет және ақпарат министрлігі
Ақпарат және мәдениет басқармасы
Ақпарат және мәдениет басқармасы

Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.
Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.
Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.
Бұл кітаптың авторы — Зийуатдин Заматдинов. Ол — жас талантты жазушы.

Редакторы *Т. Даниярова*
Художниги *И. Кыдыров*
Тех. редакторы *К Бекниязов*
Корректоры *Арзыхан Аташева*

ИБ - 1980

Териўге берилген ўақты 17. 04 .97. Басыўға рухсат етилген ўақты 16. 06. 97. Қағаз форматы 60x84^{1/16} Газеталық қағаз. Әдебий гарнитура. Кегль 12. Жоқары баспа усылында басылды. Көлеми 0,75 б. т. 0,70 шәртли б. т. 0,53 есап б. т. Жәми 2000 нуска. Буйыртпа №183 Бахасы 16 сум.

„Қарақалпақстан“ баспасы, 742000 .Нөкис қаласы Қарақалпақстан көшеси, 9.

Қарақалпақстан Республикасы Баспа сөз бойынша мәмлекетлик комитетинин Нөкис полиграфкомбинаты, 742000. Нөкис қаласы, Қарақалпақстан көшеси, 9.